

THUYSBAERT, Prosper, notaris, hoogleraar (Lokeren 17 maart 1889 - Lokeren 8 november 1965). Zijn vader was notaris en burgemeester van Lokeren en een van zijn ooms, Paul de Vuyst, directeur-generaal van het ministerie van Landbouw en stichter van het Hoger Instituut voor Landbouwhuishoudkunde te Laken.

Prosper Thuysbaert genoot lager onderwijs aan het Sint-Lodewijkscollege te Lokeren en humaniora bij de Jezuïeten te Aalst. Van 1907 tot '13 studeerde hij te Leuven, behaalde er het diploma van doctor in de rechten, kandidaat-notaris en promoveerde tot doctor in de sociale wetenschappen op een proefschrift over Het Land van Waas. In 1913-'14 studeerde hij te Rome en Parijs. In 1914 tot notaris te Lokeren benoemd, oefende hij dit ambt uit tot 1958. In 1933 werd hem te Leuven, na het overlijden van prof. Schicks, een leerstoel

aangeboden. Hij doceerde er fiscaal recht in het Nederlands en praktische oefeningen in het notariaat in de beide landstalen. In 1950 tot dekaan van de rechtsfaculteit gekozen, werd hij in 1959 emeritus. Reeds in 1921 was Thuysbaert katholiek lid geworden van de Provinciale Raad van Oost-Vlaanderen, waarvan hij van 1925 tot '29 ondervoorzitter en van 1930 tot '36 voorzitter was. Inmiddels was hij in 1926 tot gemeenteraadslid van Lokeren gekozen en werd hij tevens kort daarna schepen van Financiën (1927-'32). Van 1947 tot '60 was hij burgemeester van Lokeren.

Tijdens zijn studententijd speelde Thuysbaert met H. Gravez, E. Rubbens, de gebroeders A. en F. d'Haese een belangrijke rol in de oprichting en de activiteiten van het studentengenootschap Amicitia (z. aldaar), dat scherp in reactie kwam tegen een aantal uitwassen in het studentenclubleven van toen en dit op een hoger intellectueel peil brengen wilde. Thuysbaert werd tot eerste voorzitter gekozen. Te Leuven was hij ook actief in de Sociale Studiekring en in het Vlaams Pleitgenootschap. Tijdens zijn studie te Parijs maakte Thuysbaert kennis met het nieuwe Franse toneel in de avant-gardeschouwburg Le Vieux Colombier. Hij leerde er de katholieke Franse toneelschrijver Henri Ghéon kennen, die hem actief zou steunen bij de vernieuwing van het toneellevens in Vlaanderen. Thuysbaert richtte te Lokeren een amateur-toneelgezelschap op dat werken opvoerde van Ghéon, waarvan hij de Nederlandse vertaling verzorgde. Omstreeks 1924 werd Thuysbaert een van de steunpilaren van Het Vlaamsche Volkstoneel, onder de vernieuwende leiding van Johan de Meester, dat driemaal in het Théâtre des Champs Elysées te Parijs optrad met *Lucifer* van Vondel en ook in het Koninklijk Paleis te Laken met *Elckerlyc* en met *Tijl* van Anton van de Velde. Alleen en in samenwerking met Ghéon vertaalde Thuysbaert enkele Nederlandse toneelwerken in het Frans: *La Joyeuse Farce des encore* (De Ghenouchlicke Cluyte van nu noch) (1925) en *Elckerlyc ou chacun*

de nous (1927).

Op gewestelijk niveau was Thuysbaert in 1947 medeoprichter en voorzitter van de vereniging Bibliotheca Wasiana en ook een van de promotoren van het Economisch Comité Waasland (1952). Hij was tevens lid van de Raad van Beheer van de Koninklijke Bibliotheek van België (1955), voorzitter van het Centraal Bureau voor Hypothecair Crediet (1956), lid van de Raad van Beheer van de Kredietbank (1960), sinds 1957 corresponderend en sinds 1960 werkend lid van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten van België, klasse der Letteren. In 1959 werd Thuysbaert in de adelstand verheven.

WERKEN : artikelen in *Rechtskundig Weekblad*; *Rechtskundig Tijdschrift*; *Annales du Notariat et de l'Enseignement*.

LITERATUUR : F. van Goethem, *In memoriam Prof. Em. Jhr. Prosper Thuysbaert*, in *Jaarboek van de Kon. Vl. Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten van België* (1965, p. 300-309).

WILLEM MELIS